

Arrest

nr. 156 266 van 10 november 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 22 mei 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 22 april 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en van het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) van dezelfde datum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 31 mei 2013 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat M. VANDERHASSELT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. DE WITTE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verzoekende partij dient op 14 april 2012 een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 22 april 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) een beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing, die op 29 april 2013 aan verzoekende partij ter kennis zou zijn gebracht, is de eerste bestreden beslissing.

De motieven van deze beslissing luiden als volgt:

"Mijnheer de Burgemeester,

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 14.04.2012 werd ingediend door :

A., A. (...) (R.R.: (...))

nationaliteit: Pakistan

geboren te K. (...) op (...)

adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Betrokkene wist dat zijn verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielprocedure en dat hij bij een negatieve beslissing het land diende te verlaten.

Betrokkene vroeg op 01.06.2010 in België asiel aan. Deze asielprocedure werd op 09.02.2012 afgesloten met de beslissing 'weigering vluchtelingenstatus + weigering subsidiaire bescherming' door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Betrokkene verkoos echter geen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten, afgeleverd op 14.02.2012 en aan betrokkene betekend op 17.02.2012, en verblijft sindsdien illegaal in België. Uit dit illegaal verblijf kunnen geen rechten geput worden met het oog op regularisatie.

De duur van de procedure - namelijk iets meer dan 1 jaar en 8 maanden - was ook niet van die aard dat ze als onredelijk lang kan beschouwd worden. Het feit dat er een zekere behandelingsperiode is, geeft aan betrokkene ipso facto geen recht op verblijf. (Raad van State, arrest nr 89980 van 02.10.2000)

Voor wat betreft het feit dat betrokkene een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur voorlegt en reeds gewerkt heeft, dient er opgemerkt te worden dat dit niet kan aanvaard worden als een buitengewone omstandigheid daar een tewerkstelling enkel werd toegestaan zolang zijn asielprocedure niet was afgesloten. Zij had enkel als doel betrokkene de mogelijkheid te geven om tijdens zijn verblijf in zijn eigen behoeften te voorzien. Vermits de asielprocedure werd afgesloten op 09.02.2012 vervalt tevens zijn officiële toestemming om betaalde arbeid te verrichten op het Belgisch grondgebied. Bovendien werd de aanvraag voor een nieuwe arbeidskaart op datum van 19.07.2012 door het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest geweigerd.

Wat de verwijzing naar de instructie van 19 juli 2009 (meer bepaald naar punt 2.8B) betreffende de toepassing van artikel 9.3 en art 9bis van de wet van 15.12.1980 betreft, dienen we op te merken dat deze vernietigd werd door de Raad van State {RvS arrest 198.769 van 09.12.2009 en arrest 215.571 van 05.10.2011}. Bijgevolg zijn de criteria van deze instructie niet meer van toepassing.

De overige aangehaalde elementen (betrokkene heeft Nederlandse lessen gevolgd, heeft steeds in zijn basisbehoeften en levensonderhoud voorzien, is werkwillig, heeft een sociaal netwerk uitgebouwd, volgde integratieprogramma's, heeft een bankkaart, is aangesloten bij de sociale zekerheid en de mutualiteit en legt telefoonfacturen voor) verantwoorden niet dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in België wordt ingediend. Deze elementen behoren tot de gegrondheid en worden in deze fase niet behandeld {RvS 24 oktober 2001, nr. 100.223; RvS 9 december 2009, nr. 198.769}. Zij kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art 9.2 van de wet van 15.12.1980."

1.3. De gemachtigde neemt op 22 april 2013 eveneens een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de tweede bestreden beslissing, die eveneens op 29 april 2013 aan verzoekende partij ter kennis zou zijn gebracht.

De motieven van het bestreden bevel gaan als volgt:

"In uitvoering van de beslissing van Grieten Wim, Administratief-assistent, gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, wordt aan de genaamde:

A., A. (...) geboren te K. (...) op (...), nationaliteit: Pakistan

Het bevel gegeven, om ten laatste binnen 30 dagen na de kennisgeving, het grondgebied van België te verlaten, evenals het (de) grondgebied(en) van de volgende Staten :

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven².

Krachtens artikel 7, eerste lid van de wet van 15 december 1980:

X 2° hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd:

Betrokkene werd niet erkend als vluchteling en werd geen subsidiaire bescherming toegekend bij beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op datum van 09.02.2012."

1.4. Op 11 oktober 2013 wordt de verzoekende partij gerepatriëerd naar haar land van herkomst, Pakistan.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, *juncto* artikel 39/2, §2 van de Vreemdelingenwet kan een vreemdeling bij de Raad een annulatieberoep instellen wanneer hij doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggerepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (Gedr.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037). Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissingen moet verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

2.2. Artikel 9bis van de Vreemdelingenwet voorziet een procedure waarbij enkel de in België verblijvende vreemdeling een machtiging tot verblijf omwille van humanitaire redenen kan aanvragen. De Raad dient op te merken dat het belang van verzoekende partij bij haar aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet erin bestaat haar verblijf in het Rijk een legaal karakter te verlenen (cf. RvS 25 mei 2005, nr. 144.961). Verzoekende partij bevindt zich niet in dit geval, aangezien uit het administratief dossier blijkt dat zij niet langer op het Belgische grondgebied verblijft, maar werd gerepatriëerd naar haar land van herkomst.

Een aanvraag om machtiging tot verblijf die ingediend wordt op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet veronderstelt het bestaan van buitengewone omstandigheden die verhinderen dat de aanvraag om machtiging tot verblijf wordt ingediend bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor haar verblijfplaats of haar plaats van oponthoud in het buitenland. Wanneer de verzoekende partij zich, na het indienen van zulke aanvraag, niet meer op het Belgische grondgebied bevindt, *quod in casu*, maar het Belgische grondgebied heeft verlaten, zijn er per definitie geen buitengewone omstandigheden meer aanwezig die verhinderen dat de verblijfsaanvraag wordt ingediend bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor haar verblijfplaats of haar plaats van oponthoud in het buitenland (cf. RvS 13 maart 2009, nr. 180.989). Zij kan zich dus niet langer meer beroepen op de voormelde verblijfsprocedure voorzien in artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Omdat buitengewone omstandigheden die rechtvaardigen dat een verblijfsaanvraag in België wordt ingediend niet meer aanwezig zijn. Een eventuele vernietiging van de beslissing van 22 april 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis onontvankelijk wordt verklaard, kan haar dan ook geen voordeel meer opleveren (RvS 13 augustus 2002, nr. 109.731).

2.3. Wat betreft het bestreden bevel, dringt de vaststelling zich op dat dit bevel door de repatriëring naar Pakistan op 11 oktober 2013 volledige uitvoering heeft gekregen, waardoor het belang van verzoekende partij is verloren gegaan.

2.4. Gevraagd naar het actueel belang dat verzoekende partij nog heeft bij het beroep, stelt de raadsman van verzoekende partij ter terechtzitting zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad. Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810), *quod non in casu*.

2.5. De Raad dient te concluderen dat verzoekende partij geen voordeel meer kan halen uit het door haar ingestelde beroep. Voorts wordt geen actueel belang bij huidig voorliggend beroep aangetoond. Derhalve ontbeert verzoekende partij thans het wettelijk vereiste actueel belang bij de vernietiging van de bestreden beslissingen. Het beroep is bijgevolg onontvankelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien november tweeduizend vijftien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

M. MAES